

Teatret er en afgørende del af vores kultur, derfor støtter CD grundtanken i lovforslaget og håber på en god udvalgsbehandling.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Jeg vil gerne takke for de mange og for de flestes vedkommende positive indlæg.

Formålet med det her lovforslag er jo at sikre opretholdelsen af Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab som en selvejende institution, der skal omfatte et antal teatre i hovedstadsregionen, som tilsammen skal bidrage til et alsidigt og kvalitetspræget udbud af teaterforestillinger.

Det skal for det første ske ved, at vi får styrelsen tilført teaterkyndig ekspertise i form af tre teaterkyndige medlemmer.

For det andet skal det ske ved, at vi får en klar ansvarsfordeling mellem tilskudsyderne, styrelsen og teatrene i ordningen. Fremover skal de offentlige tilskudsydere fastsætte den samlede økonomiske ramme for DST, medens det overlades til styrelsen at beslutte, hvilke teatre der skal optages i ordningen, og med hvilke tilskud. Det er dog sådan, at mellem tilskudsyderne er det aftalt allerede, hvilke teatre der skal være med i den nye ordning. Når den træder i kraft den 1. juli 2001, så er tilskudsyderne på nuværende tidspunkt enige om, hvad det er for teatre, man skal tage udgangspunkt i.

For det tredje skal aftalegrundlaget mellem styrelsen og teatrene fremover reguleres ved resultatkontrakter.

For det fjerde bliver der en mulighed for en delvis tilbageførsel af store overskud hos de enkelte teatre til puljen med de særlige midler.

For det femte får vi styrket styrelsens sekretariat gennem ansættelsen af en direktør.

Og for det sjette bliver der afsat midler til en udviklings- og katastrofepulje, som skal bidrage til at udvikle teatret, men også sikre, at hvis der er et teater, som har dårlige publikumstal i et længere stykke tid, har det mulighed for at gå ind og få økonomisk støtte. Så selv om man et stykke tid altså ikke har den store succes, har man alligevel mulighed for fortsat at fungere som teater.

Lovforslaget er blevet til efter mange grundige overvejelser og forhandlinger mellem Kulturministeriet og de fem øvrige tilskudsydere, nemlig Københavns og Frederiksberg Kommuner og Københavns, Roskilde og Frederiksborg Amter. En tilsvarende aftale lå til grund for op-

rettelsen af Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab i 1990. Dengang overlod man det til Kulturministeriet og de øvrige tilskudsydere at udmønte aftalen i en bekendtgørelse.

Jeg synes imidlertid, det er rigtigt, at de overordnede regler for Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab fremgår af selve teaterloven. Derfor lægges der med dette lovforslag op til, at også de mere specifikke regler om Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab lovfastes, samtidig med at der er sket en række ændringer i forhold til den gældende teaterlov og bekendtgørelse om Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab.

Det er min opfattelse, at med de foreslåede ændringer, vi står over for her, får vi en god ordning for Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab. Jeg finder, at de foreslåede ændringer af den eksisterende ordning giver mulighed for at bringe mere dynamik ind i ordningen, og at vi med aftalen også har skabt et fornuftigt grundlag for, at de store teatre i Storkøbenhavn kan få et kvalitetsmæssigt løft.

Jeg er overbevist om, at det, at vi får en pulje til at støtte udvikling og nytænkning inden for teaterkunsten, er en vigtig nyskabelse i forslaget. Vi skal huske på, at teatret er en afgørende del af vores kultur, og derfor er det vigtigt, at det også fornyr sig i stedet for altid at spille de sikre kort. Det er der større mulighed for nu.

Jeg finder også, at forslaget imødekommer en væsentlig del af de kritikpunkter, der igennem de seneste år har været rejst af DST-ordningen. Lovforslaget har som bekendt også været udsendt til høring til en meget bred kreds, og der har generelt været tale om rimeligt positive høringssvar, og høringssvarene har, som det også er fremgået i dag, været oversendt til Kulturudvalget.

Noget af det, der selvfølgelig har været diskussion om i den offentlige debat, har været, hvilke teatre der skal have lov til at være med i DST-ordningen, og blandt de seks tilskudsydere var man enig om, at hvis man ikke kunne finde ud af at udvide den økonomiske ramme, så var det fornuftigt at sige, at der var plads til seks teatre. Man blev så også meget hurtigt enig om, hvilke seks teatre det var, der skulle være med, og et af de nye teatre, der kom med, og som ikke tidligere har fået fast støtte fra DST, er Østre Gasværk.

Rialto Teatret røg med det forslag, der lå fra de seks tilskudsydere, ud af ordningen. Selv har jeg hele tiden haft den opfattelse, at Rialto selv-